

бр. 5 ст.

ИЗВЪСТНИКЪ

1 бр. 5 ст.

Годишния абон. на вѣстника е:

За вѣ. България 5 лева; за вѣ. сранство 8 лева.

Абониранието става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА ВЪ ЧЕТВЪРЪ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редаму въ гр. Варна.

РЕДАКТОРЪ: Д. Г. АНЧЕВЪ

Танса за публикациѣтъ:

- 1) За единъ кв. с.м. на I стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за двѣ обнародваня по 6 ст.; и за повече по 5 ст.
- 2) За I кв. с.м. на другитѣ страници: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за двѣ — по 3 ст. и за повече по 2 1/2 ст.
- 3) За обявления на след. пристави се плаща по 2 ст. за дума.
- 4) За държавнитѣ обявления се плаща по 3 стотинки на дума.

БЛАГОДАРНОСТЪ

Изявяваме сърдечни ни благодарности къмъ пожарната команда на Варненската ни Община за дѣятелността ѣ, която показа на 3-й тогѣ при пожара на гръцкото дѣвическо училище, тъй като въпрѣки силната буря командата успѣ да прѣкрати огъня и да го ограничи само на училищното здание, бѣзъ съседнитѣ здания, които почти всички сѣ дѣсечени, да пострадаятъ въ нѣщо, благодарение на електрическата бързина и смѣлостта на лицата, отъ които се състои Варненската Градска пожарна команда.

1—1 Отъ Съседитѣ на изгорѣлото училище

ОБЯВЛЕНИЕ

Турнатъ е подъ печатъ, твърдѣ интересния трудъ на фр. счетовѣдъ г. Леоте „Introduction comptable à la science sociale“ прѣведенъ и допълненъ съ нужнитѣ забѣлѣжки отъ прѣподавателя при Варн. Търговско Училище, В. Джануновъ.

ЦѢНА 60 СТ.
Поръчки: печатница П. Глушковъ и С-не Варна.

50 ЛЕВА
ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ

на тогози, които занесе у Капитанъ I рангъ Пипшонъ едно дантелено вѣтрило съ седефена оправа, украсено съ златна монограма: L. P.

Зѣтрилото е изгубено на 4-й Януарий сутринята между Военния Клубъ и къщата, въ която живѣе Началника на Флота, въ 2—4 гр. Варна.

АНТОНЪ П. ЗАВАРЪЧКОВЪ

На именни листъ 17 януарий, по домашни адреси, нѣма да приема посещения.

СТЕФАНЪ ПЕТКОВЪ,

срѣщл II участънъ № 1255 продава акции отъ разни дружества.

Редакцията на „Извѣстникъ“ и печатницата на П. Глушковъ и С-не въ Варна увѣдомяватъ първата своитѣ абонати, и втората клиентитѣ си, че г. Спиро Чавкаровъ прѣстава да имъ бжде агентъ, понеже е заелъ общинска служба и на негово мѣсто остава г. Панайотъ Димитровъ, къмъ когото молимъ да се има пълно довѣрие.

Добри и лоши царе.

(2)
Слѣдъ като побѣдилъ Октавианъ (въ 31 г. прѣди Р. Хр.) въ морската битка при Акциумъ Антония и Клеопатра, всичкитѣ държавни сили на римската империя се съединили въ рѣцѣтъ на тоя „честитъ“ владѣтел. Нито единъ неговъ противникъ не можѣ да му оспори ява властта, придобита съ оржжие т. е. съ сила а не по право. Военнитѣ лица получавали дарове, пародѣтъ хлѣбъ,

всички се радвали на отдавна нѣбивали пашина. Хитриятъ Октавианъ пай добръ узѣля да се възползува отъ разположението на народния духъ, за да покори народа подъ властѣти си. Всичкитѣ му животъ, частниятъ и общественитѣ, всичкото му управление биле основани на лицемерието и пристрастването, на външното уважение къмъ формитѣ на старото управление и на вътрѣшното прѣвръжване къмъ всичко, което се смѣтало добродѣтелъ, справедливостъ, нравственостъ.

Когато се върналъ въ Римъ, Октавианъ отпразнувалъ побѣдитѣ си най-разкошно. Сенатътъ и „пародѣтъ“ му прѣдложили званието диктаторъ, по той се оплашялъ отъ Цезаревата участъ и се отказалъ отъ тоя титулъ. И защо е било това неху потребно, когато републиката въ дѣйствителностъ вече не съществувала?

Той малко-по-малко завзелъ въ ржка всички дѣла: и консулства, и трибунството, и диктаторството. Консулството му дало право на държавата, трибунствотъ — направило лице священно и неприкосовенно, цензорството му дало надзора надъ нравствеността на гражданитѣ. При туй, званието първоवेशеникъ го направилъ началникъ на религиата, а званието императоръ му прѣдало въ ржка началството надъ всички държавни войски. Народнитѣ събрания се запазили, но не дѣйствували. Октавианъ прѣдалъ на сената по голѣмо значение, като съкратилъ числото на членовѣтъ му (вѣсто 900 — 600), но се натопорилъ, избрани отъ него, биле му напълно послушни, та правѣли всичко, което му било угодно. Туй, по външностъ Римъ билъ република, а въ дѣйствителностъ заповѣдалъ самъ Октавианъ: когото сенатътъ прѣмѣнувалъ Августъ; тоя титулъ до тогазъ се давалъ само на боговетѣ. Августъ взелъ напълно въ своя ржка войскитѣ; учрѣдилъ въ Римъ пощенна и дневна полицейска стража и цѣль корпусъ тѣлохранители, наричани преторианци, които сѣ играли важна роля въ последнитѣ години на римската империя.

Съ тия учрѣждения Августъ си постигналъ цѣльта: Римъ спечелилъ външно спокойствие и външенъ блъсъкъ. Изтъганиятъ отъ хитростта му и все ласкаемъ отъ него народъ покорявалъ се съ възторгъ и забравилъ за прѣдишната свобода. Покровителствуваниѣтъ отъ Августа, особено отъ съвѣтника му Мецената, литература и изкуства, посрѣдъ тинципната и спокойствието, влѣзли въ своя

златенъ“ вѣкъ. Римъ се украсилъ съ нови великолѣпни храмове, дворци и театри, тъй што се оправдава казаното, че Августъ, „намерилъ Римъ киринчепъ“, а го оставилъ мряжорепъ“. Впрочемъ Августъ покровителствувалъ литературата, и изкуствата собствено за туй, защото римскитѣ писатели въ своитѣ стихове и проза го силно ласкаели и прѣвѣзисали дѣлата му и подвигитѣ му. Царуването на Августа щѣло да мине спокойно, ако полудивитѣ германски плѣмена не биле му попрѣчили, най-вече въ лицето на едного отъ прѣдводителитѣ на тие плѣмена — Арминия, който рѣшилъ да освободи отечеството си отъ Римъ. Арминий въоразилъ германскитѣ плѣмена, завлѣкълъ съ хитростъ въ една гора гордия и користолобивъ Августовъ намѣстникъ — Вара, гдѣто почти изгрѣбилъ съвсѣмъ римскитѣ легиони (цѣлчица). Това направилъ голѣмо впечатление на Августа, който, безъ да се глѣда на ухѣпнето му да се владѣе, изгубилъ съвсемъ присѣствие, на духа си и съ слъзи извикалъ: „Варе, върни ми легионитѣ!“

Августъ билъ алочестъ и въ семейния си животъ. Причината на това била 2-та му жена Ливия, жена коварна и властолобива, но която той много обичалъ. Августъ нѣмалъ синове, но плѣменикътъ му Марцелъ, по прѣкраснитѣ си достоинства, щѣлъ сполучливо да го наследѣ, ако хубосницата Ливия не била отровила последния, за да покачи на прѣстола сина си отъ 1-я ѣ мъжъ, Тиберий, когото Августъ усиновилъ, но нейно настояване. Августъ умрѣлъ слѣдъ 44-годишно царуване (14 г. прѣди Р. Хр.), като казалъ на смъртното си дѣло: „Нали азъ изиграхъ добръ ролята си!“

Тиберий достигналъ властѣта вече въ старостъ. Отъ дѣтинството той билъ наклоненъ къмъ жестокости, и на трона се явилъ като образецъ на тиранъ съ низка, ако и силна душа; — „мжжъ на кръвъ“ по прозвание. Мраченъ и подозрителенъ, той билъ се научилъ да бжде по голѣмъ лицемеръ отъ Августа. Плѣменикътъ му Германикъ билъ първа жертва на неговата подозрителностъ, Германикъ се отличилъ на бойното поле въ сраженията съ Германцитѣ, Тиберий се оплашилъ, да не би да провъзгласи войската него за императоръ, повикалъ го назадъ, пратилъ го въ Азия ужъ противъ Партянитѣ и издалъ за него тайна заповѣдъ къмъ намѣстника си въ Сирия, Пизона. Отровениятъ Германикъ умрѣлъ изнепаданъ въ рцѣтъ на доблестната си

жена Агрипина. Тя била благородна съпруга и се рѣшила да отмъсти за мъжа си. Тя се върнала въ Римъ съ дѣцата си и съ праха на мъжа си, посенъ въ една кутия. Прахътъ билъ постовенъ тържественно до остаукитѣ на Августа, слѣдъ което тя се явила въ сената съ едно краснорѣчие нарекла любимеца на Тиберия — Нисопа убийца на мъжа ѝ и поискала наказание му. Наутрѣто Тиберия нахвърли мъртъвъ: мъла се прѣснала, че го отровилъ Тиберий, за да не го издаде. Тиберий се стрѣсналъ отъ обичта на народа къмъ Агрипина, раздѣлил я отъ дѣцата ѝ и я заточилъ. Слѣдъ двѣ години, казватъ, Агрипина сама се уморила отъ гладъ: подъ тоя слухъ е могло да се скрие пово Тибериево злодѣяние.

Подозрителността и жестокостта на тоя тиранинъ — Тиберия — нѣмали граници. Прѣстѣпленieto, наричано *оскорбление на особата*, подъ което прѣди се разбирали само простѣжки, които заплашвали *безопасността на републиката* сега се разпространило върху всички дѣйствиа и думи противъ особата на държавния глава, и ревностно, съ която се издирвали такива прѣстѣпници, открила обширно поле на шпионства.

Ще допълнимъ другъ нѣкъ славата на Тиберия

Варна, 9 януарий 1905 г.
К. Же е в ъ.

ХРОНИКА

— Въ миналия брой на нашия вѣстникъ бѣше съобщили, че г-да Малиновъ Такевъ и Мухавовъ ще посетятъ градъ ни и ще държатъ политически рѣчи. Това се оповѣсти на Варненци отъ мѣстното Бюро на Демократическата група и чрѣзъ нашия вѣстникъ и чрѣзъ отдѣлни афиши. На 6 януарий, съ вечерния трепъ пристигнаха помѣнатитѣ г-да, придружени отъ известия, у насъ, Шумепски гражданци — Ат Краевъ. На гарата бѣха посрѣщпани отъ мнозина тѣхни съпътривани и отведени въ хотелъ Россия. На 7 се забѣлѣа едно раздвижане въ гражданитѣ. Започнаха да се стичатъ гражданитѣ къмъ зала „Следипение“, която е въ централната градска градина. Къмъ 9½ часътъ дойдоха въ залата и гоститѣ, придружени отъ г-да Къневъ, Филовъ, Мирски, Рачловъ и други и заеха мѣстата си. Г-ъ Къневъ, прѣдседателя на мѣстното партийно бюро, откри събраниято и прѣкъ говори г. Малиновъ. Съ свойственото си сладкодушие той описа въ кратко положението на страната, като се докосна до начина, по който билъ съставенъ дневния кабинетъ и за лицата, отъ които се той състави; той наидра, че дневния кабинетъ е личенъ кабинетъ, повече се състави повече отъ лица, които стоятъ вънъ въ каква партия. Той заяви, че такъвъ начинъ на съставяне на кабинета може да стане само у насъ. Г-ъ Малиновъ се отгѣбли върѣдъ бурян ржкопѣканиа. Подиръ него почина да говори г. Такевъ. Той на кратко описа вървежа на държавнитѣ ни работи отъ 1894 година насамъ, отъ когото, отъ най високото мѣсто, се възгъсти, че отъ сепи кататъмъ ще се възгъсти въ стримата свобода и законностъ. Говори за безотетнитѣ, наречени тайни, фондове, какъ

сѣх биле грабени тѣ отъ министри, какъ страната се е управлявала нѣкога безъ тѣхъ. Сирѣ се върху суспендирането на закопа за чиновницитѣ и тоя за държавната отчетностъ, като изтъкна и причинитѣ за спирането ихъ. Говори и за новъ създаденитѣ закони, за увеличелние цилвилета листа мимо всѣкакъвъ законъ: за индугленцията, създадена отъ сегашното Народно Събрание на бивши, сегашни и бъдещи министри за тѣхнитѣ грѣхове, правени въ битността ихъ управляющитраната Говори върху общия бюджетъ и въ частности върху военния, въ сравнение на тия въ Франция, Германия, Австрия, Италия и Англия. Той наидра, че нашия бюджетъ е расълъ не по силитѣ на пародътъ, и че военния бюджетъ у насъ сравнително е по голѣмъ отъ въ помѣнатитѣ държави, понеже въ тѣхъ не се харчи повече отъ 16% отъ общия бюджетъ. (въ коя 16%, въ коя по-малко) когато ний харчимъ 26% и армията ни е вечно безъ най необходимото. Като говори за заемитѣ, които държавата е правила, каза, че тѣ сѣ правени за непроизводителни цѣли и че ако се върви тѣй скоро ще стигнемъ Гърция и Турция. Най послѣ той заяви, че демократитѣ никога не сѣ се стѣснявали да иззоваватъ ищцата съ истинскитѣ ихъ имена и въ печата и отъ трибуната на Народното Събран е, че тѣ никога и никога не сѣ ласкали, нито нѣкъ ще ласкаятъ пѣвга нѣкого. Г-лъ Такевъ биваше често прѣкъсванъ отъ бурни ржкопѣканиа.

Подиръ г. Такевъ, почна да говори г. Мухавовъ. Той се сирѣ върху нѣкои отъ исканията на Демократическата партия, като разни нѣкои точки отъ програмата ѝ, като наидрѣмъ за вътрешното управление, за економическото и социално положение на страната, за държавия ѝ прѣрѣмето бѣ доста наидрѣди. Когато той свърши и г. Краевъ съ нѣколко избрани думи похвали Варненци за интересъ, който сѣ проявили въ случая, като каза, че му прави отраднo впечатление, гдѣто демократията се е организирала тукъ.

Слѣдъ разижданието на събраниято въ сжщата зала, биде сложена другарска маса за обѣдъ съ 60 блюда. Г-да Малиновъ и Краевъ заминаха въ сжщия денъ първия за София, а втория за Шуменъ. На другия денъ заминаха за Елена и пр. г. г. Такевъ и Мухавовъ. До колкото можамъ да разберемъ, тая обиколка ще се продължи до изхожданието по цѣлата ни страна. Получили се пооднавнителни телеграми отъ Добричъ и Балчикъ. Слушатели отъ селата нѣжаше благодарение на виелицитѣ, които продължаватъ отъ прѣди три четири дена и пжтищата бѣха на и още сѣ непроходими отъ прѣстѣнитѣ.

— На 16 януарий, въ подѣля прѣзъ деня отъ 4 часѣтъ послѣ пладнѣ ще се даде въ полза на бѣдни студенти литературно музикално забавление. Въ излъчение ни програмата вжмятъ участие: Варненски тамбурашки оркестръ и черниовния пѣвчески хоръ дирижирани отъ г. Д. Христовъ, а тѣй сжщо и Струнний оркестръ на 8-й приморски на Н. Ц. В. М. Л. полкъ и блиготворителното театрално д-во „Напрѣдтъкъ“.

— Въ градъ ни дойде отъ София г. Григоръ Василевъ и на 6 и 7 т. ж. държа скаска въ клуба на тѣй наречелитѣ

„широки“ социалисти. Първия денъ говори върху темата „Коалиционното право на работницитѣ“, а втория върху „обединението на социалдемократията“.

До Редакцията де в „Свободно Слово“ коше в „Извѣстникъ“.

Въ брой 68 на в „Свободно Слово“ помѣстено едно „оплакване“ (въ сжщность пасквилъ) отъ Ковдлуджа, съ което се сипятъ върху ни разни хули и клевети,

Цельта на настоящето ми е не да проверавамъ, защото за тия нанесени ми чрѣзъ тоя вѣстникъ хули и клевети ще потърся удовлетворение въ сѣда, а да оповѣстя:

1) Че лицето на мерзкитѣ хули на което в „Свободно Слово“ е отзорилъ колонитѣ си и е станалъ праводникъ е, х. Коста Ивановъ извѣстенъ на Варненци подъ наименование: „Хаджийчето“ и „х. Черкезъ“ (за загадъчното си произхождание) единъ гръкогагаузинъ, който майкаси и баща си незнае (незаконнороденъ), на шаята на когото висятъ нѣколко присѣди за разни престѣпления и че къмъ които, ако се прибави друга, малко иска да знае: „младъ сълъ, казва, ще лѣжа“ (въ затвора).

2) Че отъ учителството съмъ се отгѣдилъ самъ, по болѣсть *прѣди 25 год.*, когато бѣхъ въ Девния (Провадийско) а не исцѣденъ (най густа лѣжа) и сжщата година постѣпихъ секретаръ въ Балчикската община. Какво поведѣние съмъ ималъ въ Девния и Балчикъ свидетелствувать притежаемитѣ ми отъ тогава (1/4 вѣкъ) документи, находящи се въ министерството, а и живущитѣ въ тая мѣста лица, нѣкои отъ които, именно: Никола Енчевъ, Никола Поповъ, Ив. Стояновъ, Т. Чирпанлиевъ, Ив. Демировъ и др., крушни търговци сега въ Варна — помнятъ много добрѣ, ако и Дика се измивали отъ тогава десетки години.

3) Прѣзъ цѣлия си животъ не съмъ осждавалъ нито нѣкъ сѣденъ за нѣкакво прѣстѣпление. Дѣйствително: а) че приятеля на „Хаджийчето“ Янаки Стойчковъ, воспользувалъ отъ даденитѣ ми пѣру 160 лева, поиска по известни побуждения прѣди 3—4 години да ме прѣдстави за укривателъ на нѣкаква негова акция въ битпоста ми секретаръ на общината. Въ възбуденото отъ него слѣдствие (Д. М. 160/902 г.) съ опредѣление на Варнен. Окр. Съдъ М. 2278/902 г. потвърденъ съ тѣкова отъ Русенский Апелативенъ Съдъ М. 27 отъ 3 Мартъ 1903 г. е прѣкратено още сжщата година, и б) че другия му приятель Димитръ Мутафовъ при когото като окоп Началникъ прѣди 4—5 години той бѣ секретаръ, искаше да му харижя отъ собствената си половина на кушето ни задружно *прѣди 12 години* лозе въ м. „Руни“ 4 реда, защото падналата му се, пождребие, половина била по долнокачественна отъ моята, нѣ защо той обаче до сега, *прѣди 12 години*, като неинъ нѣхъ туй пѣрво горѣщо желание, не е заявилъ за тая ми кражба, а е оставилъ така, безцережно, да го ограбя, неиная. Види се че въ притежаемий му за това му лозе крѣп. актъ, (каквѣто всѣкой за своята сажо честь имаше по отдѣлно), ще да се е пропуснало да се впишѣтъ и тия 4 реда, или нѣкъ отъ великодушне (?).

4) Ако на В. Михалевъ съмъ „слѣтъ

палъ“ нѣкакъвъ воененъ данѣкъ, защото той до сега, 4 год., отъ какъ не съмъ финансовъ приставъ не го е потърсилъ?

5) Че Петко Стайковъ не ми е давалъ бакшинъ 3 лева нито нѣкъ П. Димовъ ме е возилъ даромъ съ колата си до Девнен. гара. Интересноушитѣ се могатъ да ги попитатъ и

6) Ако е безхарактерностъ, низостъ, лакейство, ржкопѣдувание, задържанието ми, отъ бившитѣ общ. Съвѣти секретаръ въ Варнен. община 7—8 години, то спорядъ понятията на този Г-нъ излиза, че всички прослужили прѣзъ разни режими сѣ се съ тѣква качества!

Ако „оплакванието“ посеше подписа на казаний Г-нъ не бихъ сѣ правилъ грудъ да оповѣствамъ. Сажото му име, което той умиштенно скрива, щеше да бѣде достатъчна гаранция за до колко има правоподобностъ писаното въ него.

Примете г. редакторе, извѣрнения въ отличното ми почитание: П. В. Петранозъ.

Какво сѣ казали нѣкои знамѣнитести.

— Беденъ не е оня, който нѣма нищо, а който не може или не иска да работи.

— Ако облячашъ живота, не си губиш напразно врѣмето, защото е платѣтъ, отъ който е направенъ животътъ.

— Азъ се грижихъ да запечатамъ въ сърдцето му *стремление къмъ доброто и правдата*, казва една майка въ разказа на Карлъ Роснеръ: „Майката на малкия Георгий“.

— Личната стойностъ на човѣка зависи отъ полѣзността на животътъ му за обществото.

— Щомъ конституционенъ държавенъ глава се огождествява въ нѣкоя своя рѣчь съ политиката на своето министерство, той науца положението си и става партизанъ (В „Journal des Debats“ по поводъ речта на Лубе, президента на Франция, казана на единъ банкетъ, даденъ въ негова честь отъ кмета на гр. Брестъ 1902 май).

— Въ конституционна държава да се стои внѣтъ отъ партиитѣ, не би било честъ ни за държавнитѣ мъже нито за обикновенитѣ граждани, защото политическата свобода може да бѣде трайна само тамъ, гдѣто *всѣки гражданинъ има право и счита за свой дълъ да контролира дѣйствиата на властующата партия*. (Професоръ Ю. С. Гамбаровъ. — Политическя партия... С. П. В. 1904)

— Нищо не прави живота толкова приятель, колкото заинтересоваността, прѣстрастванието, тѣй да се каже, къмъ нѣкоя общественна сѣждчива работа.

— Задѣлжи ли се нѣкой човѣкъ или народъ къмъ други, губи вече частъ отъ своята независимостъ. (А)

— Вѣрка религия трѣбва да се грижи за себе си сама и да се крѣпи отъ своитѣ послѣдователи. (У)

— Прави добро на приятелитѣ си, да та обичатъ повече: прави добро на неприятелитѣ си за да ти станатъ приятели. (Z)

— Азъ съмъ човѣкъ, слѣдователно, азъ съмъ борець. Гете.

— Идеитѣ сѣ като гвондъ, колкото повече ги чукашъ, толкова по дълбоко се набиватъ. А. Дюма Сынъ. К. М.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Подписаната Елена Димитрова съпруга на покойния безъ врѣме загиналъ Георги Димитровъ, чрѣзъ настоящето си изказвамъ явно своята безгранична благодарностъ къмъ осигурително за животъ Д-во „НЮ ЙОРКЪ“ за гдѣто въ едно най кратко врѣме, слѣдъ като прѣдстѣвихъ нуждитѣ документи прѣдъ Директора на сжщото д-во г-нъ Г. Геергови ми исплати въ качеството на бенефициар

ерна нацлно сумата 10.000 лева златчръвъ Видниския агентъ В. Гицовъ за която покойния ми мъжъ бѣше се осигурилъ.

Сжщовръмено считахъ за моя длъжностъ да благодаря и на Видниския агентъ г. нъ Ванко Гицовъ за неговото неуморимо старание при исплащанне на застраховката.

И като нацлно доволна отъ Друж. „Ню-Йоркъ“ съ удоволствие копестирамъ, че репомето, съ което се ползува то по цѣлия, свѣтъ се нацлно оправдава за което смѣя да го прѣпоръчамъ на всички родители любящи чадата си.

гр. Видинъ, 3 май 1904 г.

1—1 Елена Димитрова.

Гавъ батумски	8:80	Книги желти	0:25	Салунъ зеленъ	0:50—0:80
" романски	8—	Кесии книжни	0:35	" сьлдайтъ	46:50
Гвоздени	0:27	Лебелбик	0:30—0:38	Соль фока	13:60
Грозде	0:20—0:25—0:30	Допати	7—8—	" ситна	8
Джамове	20—	Масло дървено	0:82—	Сода бисар.	12
Жефъа меко	0:30	Маслини	0:56—0:65	Стинца	0:18 1/2
Вахаръ каси	44—	Шпандъръ	1:15—25	Торон	0:70—0:85
" суца	0:85—	Оризъ английскъ	27 1/2—28—	Тамянъ	0:80—0:90 1/2
" рука	0:75	" глазе	35—36	Хурми цови	0:30—0:40
Заца	0:10	" австрийски	34—	Халва тах.	0:65—0:70
Кавъ	1:95—2—2:10—2:20	Оризъ Пандовскъ	43—	Чай хамб.	2:50
Калай	4:20	Шпандъръ черъ	1:60—1:85	" кит.	4—5—6—8
Кюфи	7 1/2—11 1/2	" червенъ	1—	" кит.	0:60
Клѣн	0:50—0:80	Роншови	0:14—0:18	Фъсетци	0:60
Книги сини	0:25	Свищъ стгарил.	1:60—1:85	Челикы—К.	50 22—
		Салунъ блдъ	0:40—0:80	Синъ камъкъ	0:58

ОБЯВЛЕНИЕ № 5787.
 На основание постановлението издадено отъ II Варненски Мирова Сждия отъ 21 декември 1902 г за продаване недвижимитѣ имоти на покойната Руса Стоянова отъ с. Борисово Вар околия, обявявамъ, че отъ послѣднето двукратно публикуване настоящето въ мѣствий вѣстникъ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще про-

давамъ публично: 1) Една двуетажна къща построена отъ дървенъ материалъ и керпичъ, покривъ керемиденъ състояща отъ четири стаи и единъ дюкянъ на долния етажъ кв. метра 72 съ двора—ясакъ отъ 2530 кв. метра при съсѣди: пжтъ. Добри Нидълковъ, Петръ Стояновъ и Маринъ Добревъ.

Всяко изобщо оцѣпени за 500 лв. Желаящитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наднаватъ всеъки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 16 дври 1904 г.
2—2 III сжд. п вь: Н. Ангеловъ.

ПРОДЪЛЖАВА СЕ ПОДПИСКАТА
 за записване абонати на сждбно-общественния вѣстникъ „ПРАВА“

занимаващъ се съ сждбно-правни и общественни въпроси.

Този вѣстникъ е полезенъ не само за сжднитѣ, сжд. чиновницитѣ и адвокатитѣ, ала още и за всеъки гражданинъ боравящъ съ земепия давания.

Покрай другитѣ статии в. „Правъ“ ще съдържа най новитѣ тълкувания на нашитѣ сждлища, насроченитѣ дѣла въ касационния сждъ и пр.

Излага подъ урѣдничеството на **Н. Д. Ковачевъ.**
 Абонамента е: за година 8 л., за поговипъ год. 4 л.; за 3 мци 2:50 л.; за странство само год. абонаментъ—12 л. зл. Поржкитѣ да се изпращатъ до Администрацията на в. „Правъ“ въ София.

ЗА ДА СЕ ОТХРАНИ ЕДНО БЕБЕ

МЛЪЧНО БРАШНО „НЕСТЛЪ“

ХРАНА ЗА ДѢЦА
 състояща отъ най-доброкачествено швецарско мльк. Намира се за проданъ въ всецкитѣ аптеки и дрогерии.

СТЪКЛАРНИЦА „КАРАКО“
 ЕЛИАСЪ КАРАКО И БРАТЬ,
 ПРОДЪЛЖА НА ЕДРО И НА ДРЕВНО
 (главенъ складъ въ ЦАРИГРАДЪ СЪ КЛО-НОВЕ ВЪ ВАРНА И БРУСА)
 Извъствяваме на Варненскитѣ граждани, че магазина ни въ ул. „Цариградска“, № 238 е снабденъ съ модерни стъклени произведения, фаянсови, порцеланови и сини сждове, най-нова система лампи и пр. пр.
 домашни потрѣби.
 Който посѣти магазина ни ще се убѣди, че у насъ ще намѣри най-износни цѣни.

ВАРНЕНСКО ТЪРГОВСКО АКЦИОНЕРНО Д-ВО „РЪШИТЕЛНОСТЪ“

П О К А Н А

Съгласно чл. 19 на устава, поканватъ се г. г. акционеритѣ да присжтствуватъ на общо годишно събрание, което ще стане на 6-й февруарий т. г. въ 9 часа сутрeнъта въ помѣщението на дружественното фабрично здание въ гр. Варна;

Дневний редъ е слѣдующия:

- 1) Докладъ на управителний съвѣтъ и провѣрителитѣ;
- 2) Удобрение годишната равномѣтка за 1904 година и освобождение управителний съвѣтъ и провѣрителитѣ отъ отговорностъ за отчетната година;
- 3) Пълното измѣнение устава на дружеството;
- 4) Избиране нови членове за управителний и провѣрителни съвѣти.

Ако Събранието не се състои на 6-й, то ще се отложи за 13-й сжщий мѣсецъ за въ 9 часътъ пакъ сутрeнъта.

гр. Варна, 13 Януарий 1905 г.
1—1 Отъ Управителний съвѣтъ.

ВЪЛГАРСКО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ДРУЖБА“ ВАРНА

ОБЯВЛЕНИЕ № 2977

Извъствява се на интересующитѣ, че на 19 того въ 4 часа слѣдъ пладнѣ въ дружественната кантора, ще се произведе търгъ за продажбата на 79 акции отъ Варненското Търговско Кредитно Дружество,

Първоначалната цѣна на една акция е 65 лева златни съ купона за 1904 год.
 Търгътъ за продажбата на акциитѣ ще стане на три части.
 гр. Варна, 8 Януарий 1905 г.
1—1 ОТЪ ДРУЖЕСТВОТО.

КАНТОРАТА НА С. КАПРИЕЛЯНЪ ВАРНА

ОБЯВЛЕНИЕ

Обявявамъ, че въ кантората ми, находяща се въ II уч. на гр. Варна въ улица „Царъ Борисъ“ на 22 того до 5 часа вечеръта ще продавамъ публично слѣдующитѣ екшюцѣности:

- 1) 1 елмазевъ пръстенъ, първоначална оцѣнка лева 50.
- 2) Единъ чифтъ елмазени обини, първоначална оцѣнка лева 180.
- 3) Единъ дамски златевъ часовникъ, първоначална оцѣнка лв. 10.
- 4) Единъ Ланцъ златевъ за часовникъ първоначална оцѣнка лева 20.

Желаящитѣ да купятъ горнитѣ въщи, могатъ всеъки денъ до девѣтъ на продажбата включително да прѣглеждатъ тия екшюцѣности и да наднаватъ съ задлъжение всеъки наднавателъ да заплати 1/10 частъ върху първоначалната оцѣнка при наднаването.
 Варна, 14 Януарий 1905 год.
1—1 С. Каприелянъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5574.
 На основание оурѣдлението на II Варнен Мирова Сждия подъ № 1236 отъ 1 Май 1904 год съ което се разрѣшава продажбата на половина къща въ II участ. № 738 принаалѣжаша на Азие Рашидова по наследство, обявявамъ, че отъ послѣднето двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ публично:

1/2 една втора отъ едностранна къща построена отъ простъ смѣсенъ материалъ. Покрита съ керемиди, състояща се отъ две стаи за живѣние и ахъръ; въ сжщия дворъ по отдѣлно построени двѣ стаи за живѣние и дамъ, съ двоено мѣсто отъ около 200 кв. м, находяще се въ гр. Варна V уч. № 738, при съсѣди: Бекиръ Ахмедовъ, Юсеинъ Саджковъ и ул. „Мелишка“.
 Първоначална оцѣнка 337:50 лева.
 Желаящитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наднаватъ всеъки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.
 гр. Варна, 30 дври 1904 г.
2—2 II Сжд. Пвѣ: Из. П. Молловъ.
 Печатница П. Глушковъ С-те — Варна

БАЛАНСЪ

На Кредитното Акционерно Дружество „З В Ъ З Д А“ за отъ 1-й Януарий до 31-й Декемврий 1904 година.

АКТИВЪ

ПАСИВЪ

Каса	25151	55	Капиталъ	100000	—
Порфейлъ	175935	97	Срочни влогове	321374	55
Текущи смѣтки	292360	10	Спестовни влогове	160663	48
Заеми срѣщу цѣнни книжа	95195	—	Депозирани полица	54253	—
„ „ ипотеки	17755	30	„ „ гаранции	26500	—
Депозитъ полица	54253	—	Запасенъ фондъ	14282	11
„ „ гаранции	26500	—	Лихви на срочни и спестовни влогове	11885	49
Цѣнни книжа	3700	—	Лихви за 1905 год.	3254	15
Аванси за стоки	3735	95	Кредитори	1631	15
Мобели	1740	29	Тантнеми	1846	—
Чужди полица	1065	—	Полица за викасо	1065	—
Недвижими имоти	1491	20	Специална резерва	1788	20
Кореспонденти	8213	95	Дивидендъ за 1902 год.	40	—
Съдебни дѣла	4830	40	„ „ 1903 „	20	—
Гербови марки	182	55	Чиста печалба за дивидендъ	15000	—
Ажло за 1905 год.	917	87			
Наемъ	375	—			
Банцеларски	200	—			
	713603	13		713603	13

С М Ъ Т К А

за

Печалби и загуби на Кредитното Акционерно Дружество „ЗВЪЗДА“ за отъ 1-й Януарий до 31-й Декемврий 1904 година.

ДА ДАВА

ДА ЗЕМА

Лихви на срочни и спестовни влогове	11885	49	Лихви	39447	09
„ за 1905 година	3254	15	Печалби отъ цѣнни книжа	8492	56
Наемъ	1050	—	„ „ търговски здѣлки	7145	15
Банцеларски	1458	17	Бланки	101	35
Заплати на служащитѣ	6480	—	Дивидендъ за 1900 и 1901 г. (чл. 32 отъ устава)	45	—
Ажло	808	97			
10% Амортизация на мебелитѣ	193	36			
Безвадежни вкаенси	4461	40			
10% Запасенъ фондъ (чл. 30 отъ устава)	2563	96			
Тантнеми 8% (чл. 30 отъ устава)	1846	—			
Специална резерва	1788	20			
Запасенъ фондъ (съгъ. рѣшен. на Управит. съвѣтъ)	4441	45			
Чиста печалба за дивидендъ	15000	—			
	55231	15		55231	15

Управ. Съвѣтъ: { И. А. Шотовъ
К. К. Бошковъ
Я. Филовъ
Я. Романчукъ
Г. Серафимовъ

ДОКЛАДЪ

Отъ провѣрителния съвѣтъ на Кред. Акц. Дво „ЗВЪЗДА“, къмъ Г-да Акционеритѣ въ XIV общо годишно събрание.

Божода Акционери,

Съгласно чл. 202 отъ търговскій Законъ и чл. 18 отъ устава на дружеството направиле сме прѣзъ годината разноврѣменно ревизии на касата и счетоводнитѣ книги, резултата отъ които сме изложили въ съставенитѣ за тая цѣль протоколи. Съ прискърбие ще Ви явимъ, че отъ страна на дѣловодителя съ допустнати нѣкои нередовности, по които дружеството материално напълно е обезпечено.

Провѣрихме съставения годишенъ балансъ и смѣтката за загуби и печалби, които намѣрихме съставени вѣрно и съгласно дружественитѣ счетоводни книги. Както видате Г-да Акционери, отъ годишния балансъ и смѣтката загуби и печалби, дружеството има чиста печалба 30,101.01 т. е. 30-10% отъ които като се снаде за лева 4461.40 за гарантиране на безнадежднитѣ вземанки, за запасенъ фондъ лева зл. 7005.41 и специална резерва 1788.40, за тантнеми на управителния провѣрителния съвѣтъ и служащитѣ 1846, остава да се даде за дивидендъ на акция отъ зл. лева 100 по зл. лева 15. Прочие молихъ да подобрите баланса и смѣтката за печалби и загуби, тъй както Ви ги представяваме като същеврѣменно и освободите отъ отговорностъ управителния съвѣтъ за дѣйствиата му прѣзъ 1904 година.

гр Варна, 13 Януарий 1905 год.

Провѣр. съвѣтъ: { П. Т. Баевъ
М. Ковачевъ
М. Симеоновъ